

indbegne, vil ogsaa noget kunne bøde paa Mangelen af en Bestemmelse som den i Forordningen 9de Juli 1817 § 6.

ad § 5.

Forholdene ved Hegn imellem bebyggede Grunde ville i Almindelighed nødvendiggøre en hurtigere Reising af Hegn, hvilket Arbejde efter Hegnets Bessaffenhed heller ikke er saa afhængigt af Aarstiden og Arbeidskraften som paa Landet. Det er derfor foreslaaet, at det saghyndige Stjøn, hvor Omstændighederne tale derfor, skal kunne afforte den i Loven for nyt Hegns Reising fastsatte Frist.

ad § 6.

Da det meget hyppigt er og ved ny Bebyggelse vil blive Tilfældet, at der lige i Skjellet opføres Bygninger, synes det rigtigt at omhandle de deraf opstaaende Følger, og navnlig at opstille den vistnok naturlige og hidtil gjældende Sætning, at saadan Bygning gjør andet Hegn overflødig, men at dette Hegns Bessaffenhed medfører, at det altid bør vedligeholdes af Cieren selv, og at der ikke i saa Henseende kan forlanges nogensomhelst Birk-somhed af Naboen.

Naar en saadan Bygning borttages, synes derimod de almindelige Regler om Hegnspligten atter at maatte komme til Anvendelse, dog først efterat Bygningens Cier har opført andet lovligt Hegn i Bygningens Sted, hvilket nemlig synes med Billighed at kunne fordres, navnlig naar henses til, at det, naar den nedbrudte Bygning har staaet i længere Tid, som vistnok i Almindelighed vil være Tilfældet, vanskeligt og ofte slet ikke kan oplyses, om der ikke for Bygningens Opsørelse stod et Naboeteren tilhørende Hegn, der blev overflødig ved Bygningens Opsørelse, men hvis denne ikke havde fundet Sted, kunde have været bevaret og nu have overflødiggjort Opsørelsen af et nyt Hegn.

ad § 7.

De her foreslaaede Bestemmelser stemme med hvad der allerede nu maa anses for at være gjældende; det synes derhos med Hensyn til de heromhandlede Arter af Hegn at være den billigste Ordning af Forholdene, at hver

Nabo skal paa sin Grund beholde den Sted af Hegnet, som giver det mindst tiltalende Skue og som oftest kræver Sftandsættelse.

ad § 10.

I Almindelighed vil der Sntet være til Ginder for, at Reparationsarbejder paa Hegn imellem Kjøbenhavnske Grunde, der ikke benyttes til Mark eller Have, kunne foretages til enhver Tid paa Aaret, og det kan ofte være af Bigtighed, at Udsættelse ikke finder Sted. Derimod synes Hensynet til at Uvedkommendes Betræden af Grunden under Kjøbenhavnske Forhold let kan lede til Misligheder paa Grund af den Maade, hvorpaa Grundene benyttes og deres Forbindelse med Beboelsesleiligheder, samt det større Ubekendtskab med de Personer, der benyttes ved saadanne Arbejder, at medføre, at Naboen bør underrettes om hvad der forestaar, for at han kan have fornødent Tilsyn med de Personer, der indfinde sig paa hans Grund. Dette gjælder vel ikke i det hele Omfang om Kjøbenhavnske Marker, men da det er vanskeligt at trække Grænsen for Bestemmelsens Anvendelighed, og da Forholdene dog i det Hele ere forskjellige fra Forholdene paa Landet, og Sagttagelsen ikke forbunden med Vanskeligheder, synes der ikke at være Noget til Ginder for, at det her foreslaaede gjøres til almindelig Regel.

Foraaavdt Bestemmelsen i Lov af 6te Marts 1869 § 12 er udeladt, bemærkes, at der paa Kjøbenhavns offentlige Vete kun findes Ledde i Nærheden af de Kommunen tilhørende Fælleder, hvor der for Kommunens Regning er opført Vogterhuse og holdes stadig Bevogtning. Leddene ere ikke indrettede til at kunne aabnes af Ridende uden at staae af Hesten, fordi de ere for brede og store til at kunne styres af en Ridende, men den stadige Tilstedeværelse af en Bevogter gjør denne Indretning overflødig.

ad § 17.

Det antages, at de Hegnslynsnemændskommissioner, der ville blive dannede for Kjøbenhavn, ville blive sammensatte af saa saghyndige og forretningsdygtige Mænd, at man meget godt maa kunne betro dem at afgjøre Spørgsmaal om Ombytningen af et ældre Hegn med en